

B

Rycina 5.6B Linie wskazują kierunki aplikacji masażu łącznotkankowego wykorzystującego w badaniu i leczeniu oddziaływanie siłami rozciągającymi, ścinającymi, zginającymi oraz skręcającymi. W przypadku zaistnienia dysfunkcji będą ujawniane obszary zmniejszonej przesuwalności skóry w stosunku do położonej głębiej powięzi, co daje terapiście informację podobną do uzyskiwanej w trakcie techniki rozciągającej tkanki, przedstawionej na rycinie 5.6A, oraz techniki rolowania opisanej wcześniej i zilustrowanej na rycinie 8.17.

Wykorzystywane jest niezbędne minimum siły, wystarczające jedynie do wybrania luzu tkanek. Rejestruje się punkt wystąpienia pierwszego oporu oraz stopień „sprężynowania” skóry pojawiający się w tym miejscu. Cechy te ocenia się, aplikując siły w różnych kierunkach, i porównuje z przypuszczalnie zdrowymi obszarami po przeciwnej stronie ciała.

W nadwrażliwych strefach skórnych po wy-

braniu luzu będzie można odczuć zwiększony opór. W tych punktach delikatne rozciąganie należy utrzymać przez 10–20 sekund, do momentu wycucia rozluźnienia i pojawienia się normalnego zakresu sprężynowania. Zjawisko takie można poddawać kwantyfikacji, zaznaczając pisakiem na skórze pierwszy zakres rozciągania oraz zakres po uzyskaniu rozluźnienia tkanek. Zwykle zauważalna jest znaczna różnica.